

Phẩm 5: THÀNH KHỔ

Sinh vì muốn lia
 nhân Sinh diệt hòa hợp
 dục Đảo vô đảo, chán
 lia Nhân đó, là tướng
 khổ. Nương ba thọ sai
 khác Lập ra ba tướng
 khổ Nên nói tất cả thọ

Thế tánh đều là
 khổ. Phải biết khổ tánh
 hành Đều tùy theo thô,
 trọng Vui xả chẳng
 đúng lý

Đồng lỗi không giải
 thoát. Chướng ngại lợi sâu
 thấy Nương tấn dựa vào
 không Chấp trước tánh
 thấp kém Như ung thư,
 ghẻ, thấy Chỗ nương của
 ba thọ Làm phát khởi ba
 xúc

Tùy chuyển chấp vui
 thấy. Tự tướng, tự phân
 biệt Tánh khổ không an
 ổn Năm mười lăm nên
 biết Ba khổ, đã gồm
 nhiếp.

Những nẻo, giới
 duyên thân Chủng loại để
 ba đời

Phẩm thời mạng khác
 nhau Dẫn các khổ khác
 nhau.

Chưa lia dục sắc
 thấy, Ba thứ địa nên
 biết Tất cả chủng cõi
 Dục Trừ cõi Sắc, Vô
 sắc. Thế tục có hai
 thứ

Thắng nghĩa là biến

hành Hai duyên cả địa
trên

Phải biết nhiệm không
hiện. Phi vô sắc gánh nặng

Trời Biến hành thô
 nặng Và đế, biên sau
 cùng Ngoài bảy buộc tùy
 trên. Phải biết sinh các
 khổ Đều năm thứ khác
 nhau Tương ứng khổ, thô,
 nặng Chỗ ba khổ nương
 tựa.

Sau cùng và sau
 cùng Đều chỗ nương
 bốn khổ Căn bản là
 sinh sinh

Và tánh khổ biến
 hoại. Đều thuộc về ba
 đời

Hai duyên khổ
 chẳng trên Đã nói các
 khổ khác

Đều cỡi Dục nên
 biết. Mất niệm, vô công
 dụng Suy nghĩ loạn bất
 chánh Ngu si hiểu
 không đúng Và do
 buông lung thấy. Ngu
 muội nên yếu kém Và
 khởi sự buông lung Vì
 nối tiếp đoạn dứt

Vọng niệm chuyển
 nên biết. Ngu muội nên
 buông lung Phải giữ gìn
 hiện pháp Không tin nên
 phải khổ Phát khởi vô công
 dụng.

Tương tự chuyển nối
 nhau Đối trị vọng phân
 biệt

Do đều giữ thói
 quen Khởi bốn thứ
 điên đảo.

Cõi riêng, duyên khởi
 riêng Vị khác thứ lớp khác

Và sai khác nổi
tiếp Nên biết đều nhiều
thứ. Tin hiểu và nghĩ
chọn

Tâm không loạn,
chán lìa Kiến tu và rốt
ráo

Lại mười một như
trước. Nghi trối, không
ưa lìa Chìm trong các
đường ác Hạnh thấp kém
sinh khởi Riêng khắp các
khổ hết.

Phẩm 6: THÀNH KHÔNG

Nếu đối vô
hữu này Và tất cả
khác này Tùy hai
thứ đạo lý

Nói tướng không,
chẳng hai. Biết tương ứng
sâu xa

Lấy, bỏ không
thêm bớt Có rất nhiều
khác nhau Những điều
kia đã nói. Chỉ là giả dối
lầm

Do lỗi uẩn,
vô ngã Do lỗi ngã
vô thân

Ba, ngã không
đúng lý. Như chủ hỏa
minh không Hình dị
nương lỗi khác

Vô thường, không nghiệp
dụng Chẳng nhân, chẳng có
ngã.

Ngã lẽ ra là giả
Ví dụ, không thật
có Bấy dụ vọng phân
biệt

Ba người không thấy
thấy. Nếu như chúng vô
thường Người tạo nên
thành giả Như thành tựu
thần thông Hợp thể tục tự
tại.

Ngã như địa như
không Nên vô thường,
vô tánh Nên như hai vô
tác Nghiệp rõ ràng khả
đắc. Năng đốt và năng
dứt Chỉ lửa thấy tạo ra
Ngã có đủ kiến

thấy Chẳng như lửa, đao
thủy. Như ánh sáng chiếu
dụng Là sáng, thể không
khác Cho nên đối trong
ngoài

Không, vô ngã thành nghĩa.

Như vật ngoài
thế gian Lìa ngã có
tổn, ích

Trong, tuy không ngã
thật Nghĩa nhiệm tịnh nên
thành. Trụ nghĩ phần phiền
não Nên vô thường đổi thay
Ngã thường không
chuyển dời Thọ giải thoát nên
không.

Pháp tánh từ
duyên sinh Lấn lướt
hiện nối tiếp Có nhân
mà không trụ

Đổi khác nên gọi
chuyển. Như thân, huyễn,
sông, đèn Có các thứ tác
dụng

Ngã thường không đổi
khác Chuyển, hoàn không
đúng lý. Nương ngã khởi
danh, tưởng Thấy hai thứ lỗi
lầm

Cho nên khắp tất cả
Thật ngã tánh đều
không. Vì ngôn thuyết dễ
dàng Tùy thuận theo thế
gian Dứt trừ sự sợ hãi

Hiển rõ hai được
mất. Chợt vầy giác loạn
khởi Thế gian hiện có
được Giác vì trước tạo
nghiệp Mắc mười thứ lỗi
lầm. Giác ngã nhân công
dụng Tự tại thấy đều hai

Có nhân và vô
nhân Phải biết mười thứ
lỗi. Không xét kỹ biến
hành Tăng ích và vô sự

Đối việc sợ
vọng kiến Ví dụ năm,

nên biết. Vô thể và
xa lìa

Dứt trừ ba thứ nường

Đối trị các tướng
buộc Mười sáu thứ sai
khác. Tự tánh và chấp
trước

Không mở, hiểu lãng
quên Tất cả khắp một
phần

Ngu sai khác
trôi lăn. Pháp trụ cầu
tự tâm Trụ tự tâm trừ
buộc

Sợ không hai nhiễm,
tịnh, Chứng đắc lý chân
không. Tu mười tám khác
nhau Hoặc có độc, vô độc

Đối trị năm thứ
chấp Nên biết lược
hai thứ. Quả tu nên
phải biết Công đức
Tam-Bồ-đề

Nương dựa chuyển
y tánh Thành tựu việc
phải làm.
